

Stort engagemang i Cuamba, Grästorp och Vara

Text: Kajsa Johansson, info@kajsajohansson.se

Publicerad: Insamlingsbrev / Afrikagrupperna, november 2007

Att sprida ett komplicerat budskap om livet till människor på avlägsna platser, som inte kan läsa och inte har tillgång till tv eller andra kommunikationsvägar. Svårt? Ja, men inte omöjligt. Följ med aktivisterna på ungdomsmottagningen och testkliniken på en söndagsutflykt på den vackra landsbygd som omger den lilla staden Cuamba.

Ett lastbilsflak fullt med ungdomar, ljudanläggning och ett mobilt omklädningsrum skapar stora dammoln på den torra grusvägen. Cuamba är känd som ”dammet stad” och det är inte svårt att förstå varför. När vi kommer fram till Meripo, dagens destination, utbryter febril aktivitet; ljudanläggningen installeras, omklädningsrummet monteras upp och ungdomarna byter om till teater- och dansutstyrselar.

Platsen för dagens aktiviteter ligger bredvid regulons, den lokala ledarens, hus. Han och hans fru kommer ut, hälsar alla välkomna till hans by, blir fotograferade och framför en bejublade dans inför den stora skara människor som nu samlats för att ta del av programmet. Det består av dans- och teaterföreställningar varvade med kortare föredrag. Språket varierar hela tiden mellan det dominerande lokalspråket makua och portugisiska. Alla inslag tar upp olika teman som till exempel varför en familj ska planera hur många barn man vill ha, vikten av att använda kondom i alla sexuella relationer, hur aids smittar och inte smittar, frågor kring jämställdhet och diskriminering av människor som lever med hiv-viruset.

Det är imponerande att se hur aktivisterna lyckas använda inte bara teater och föredrag för att sprida sina budskap utan även traditionell dans. Utan ord förstår alla ändå budskapen som förmedlas genom den intensiva och mycket uttrycksfulla dansen. Programmet avslutas med en tävling där personer från publiken får anmäla sig frivilliga att ställa upp och ge prov på de kunskaper de fått under dagen. Tävligen, som tar upp de frågor som behandlats i programmet, fungerar som en slags utvärdering där aktivisterna kan se om den kunskap de försökt förmedla nått fram till publiken.

Efter en innehållsrik eftermiddag beger vi oss tillbaka till Cuamba på de små vägarna mellan de mäktiga bergen. Jag åker bakpå en motorcykel efter lastbilen. Stämningen bland aktivisterna på lastbilsflaket är inte lika högljudd som på utresan; de är trötta men mycket glada och nöjda.

Miguel Antonio och Ibraimo Perreira är rådgivare på ungdomsmottagningen respektive testkliniken i

Cuamba. Ungdomsmottagningen fungerar ungefär som de vi har i Sverige, testkliniken är en plats öppen för alla som frivilligt vill göra ett hiv-test med tillhörande rådgivning. Om man vill kan man komma till testkliniken och bara prata, utan att göra test.

Miguel och Ibraimo har funnits med hela eftermiddagen och hjälpt till där det behövts. Väl tillbaka i Cuamba pratar vi lite om eftermiddagens händelser, vad som gick bra och vad som kunde ha gått bättre. De berättar om sin vardag på arbetet och hiv-situationen i distriktet. Två av fem av dem som testar sig på kliniken är hiv-positiva. För en utomstående en helt ofattbart verklighet. Men Ibraimo och Miguel är ändå positiva till sitt arbete, för att det finns ett brinnande engagemang hos ungdomsaktivisterna, för att så många ändå kommer och testar sig och för att det nu finns god tillgång till bromsmediciner.

Senare på eftermiddagen träffar jag Dinis Viegas, läkare och hälsodirektör i distriktet, för att diskutera Afrikagruppernas fortsatta samarbete med aktörerna i Cuamba. Nästa år utökas förhoppningsvis arbetet till att även omfatta etthemsjukvårds- och matsäkerhetsprogram i samarbete med de lokala hälsostrukturerna och en lokal förening bestående av personer som lever med aids och sympatisörer.

Några av er kanske känner Dinis från hans besök i Grästorp och Vara i april? Han känner i alla fall starkt för alla er och pratar sig varm om sina upplevelser; Alléskolan, vårdcentralen, skolsköterskan, ungdomsmottagning och golfspelandet. Han är imponerad av de människor och den verklighet han mötte och är fast övertygad om att besöket i Grästorp och Vara var en av de riktiga höjdpunkterna på Sverigeresan och även en viktig referens i hans fortsatta arbete för förbättrad hälsa i Moçambique.

Nästa års projekt innebär nya utmaningar för våra vänner i Cuamba men även för Afrikagrupperna. För att arbetet skall fortsätta och dessutom utökas till att omfatta helt nya ormdäden är vi helt beroende av det stöd vi får från eldsjälarna som de i Grästorp och Vara.

Det verkar finnas många likheter mellan det engagemang som finns i Grästorp och Vara och det som finns i Cuamba. Trots det långa fysiska avståndet förefaller de tre små städerna ligga väldigt nära varandra i tanke och i handling. Jag hoppas att ni känner er stolta över den insats ni gör för Afrikagruppernas partners i Cuamba – de är väldigt glada över att ni finns!